

Maria Zeylandowa, Krystyna Lutowa

Ląd, gm. Lądek, woj. konińskie

Informator Archeologiczny : badania 17, 159

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ląd, gm. Łądek
woj. kanińskie

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziły mgr mgr Maria Zeylandowa i Krystyna
Lutwa. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Poznaniu.
Siodełnasty sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne
/VIII - XIII w./.

Badania na grodzisku były kontynuacją, wieloletnich prac. Podstawowym ich zadaniem było pozna-
ranie wykopalisk, w którym w poprzednim roku natrafiono na pozostałości kościoła poszukiwanego od lat.
Jednak badania resztek architektury, a przynajmniej pozostałości jego rozplanowania nie przyniosły
efektów. Stwierdzono, że fragment odkrytego muru był jedyną zachowaną in situ pozostałością ko-
ścioła. Odkryte liczne i głębokie wkopy wskazują, że wszystkie kamienia, będące pozostałością kościoła,
zostały wybrane aż do fundamentów. Tak więc badania nad kościołem grodzowym można uznać za za-
kończony.

Przy okazji, napotkano bogate osadnictwo wcześniejsze od pozostałości ziemianki z fazy B,
poprzez osadnictwo K i XI wieku, z których to czasów odkryto również pozostałości jam /ziemianek?/.

Podjęto badania w południowo-wschodniej części grodziska, gdzie w połowie lat 70-tych, odkryto
wałk drewniany z "płaskozem" kamiennym. Prace wówczas były bardzo utrudnione z uwagi na wysoki po-
ziom wód gruntowych. Obecnie postanowiono stwierdzić, czy istnieją jakiegś dodatkowego elementu umocnie-
nia poza odkrytym wówczas licem wału. Uzyskano wyniki negatywne. Odkryto natomiast w odległości
około 1,5 m od zewnętrznej linii wału wrak łodzi kłepkowej. Łódź zalegała na brzegu naturalnego roz-
lewiska, które pokrzyło od tej strony grodu rolę fosy. Łódź była jednostką drewnianą; wielkość - jej
zachowana długość wynosiła 8,7 m, pierwotna jednak długość nie mogła być mniejsza niż 10 m, szerokość
- 2 m. Zbudowana była na stępce w kształcie litery T. Poszycie stanowiły deski układane na
zakładkę i łączone dość gęsto kołkami. Również kołkami mocowane były do deseczek poszycia denniki
i wręgi. Spojenia desek uszczelniano były mchem.

Łódź służyła najprawdopodobniej do transportu materiałów budowlanych na teren grodu /budowa
kościółka/.

Prace będą kontynuowane.

LUBIŃ
woj. leszczyńskie
Stanowisko 1

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Archeologii Wielkopolskiej
w Poznaniu

Badania prowadzili prof.dr hab. Zofia Kunatowska i
doc.dr hab. Stanisław Kunatowski. Finansował WZZ
w Lesznie. Szósty sezon badań. Zespół architektoniczno-
osadniczy klasztoru benedyktynów /XI - XIV w./.

Prace prowadzone po północnej, zachodniej i południowej stronie kościoła /sektory IV, III
i VIII, XI i XII/. Głównym zadaniem tegorocznych badań było uzyskanie danych odcznie zabudowań
klasztornych I fazy, na temat fasady zachodniej i kościoła romańskiego oraz na temat zamknięcia
klasztoru II fazy od północy.

Kontynuując badania w sektorze IV /na północ od kościoła/ odsłonięto bogate nawarstwienia i
resztki murów klasztornych z różnych okresów. Obok pozostałości murów pomieszczenia barokowego
zniszczonego przez władze pruskie w 1846 r. natrafiono po raz pierwszy na dobrze zachowane fundamen-
ty murów północnego skrzydła klasztoru gotyckiego z XIV wieku i odpowiadające im warstwy użytkowe
dość bogatym materiałem. Poniżej zalegały pozostałości fundamentu muru klasztoru północno-romańskiego
III fazy oraz oddzielone od zalegających powyżej fundamentów wyraźną warstwą spalenizny resztki
fundamentu murów II fazy romańskiej. Na podstawie tegorocznych danych można ustalić, że szerokość
skrzydła północnego klasztoru II i III fazy wynosiła w świetle ponad 10 m. Podobnie też klasztoru
gotyckiego, który zachował zasadniczy plan tej partii, zmieniając jedynie wewnętrzne rozplanowanie.
Z rozbiórki fundamentów gotyckich i barokowych uzyskano kilka obrabianych bloków piaskowców, a